ΔΙ12| Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΜΗΤΕΡΑ – ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΔΟΥΝ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΕΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

2023 · https://docs.theosis.work/db/chapters/2023/δι12-ο-δασκαλοσ-μητερα-ιωαννησ-διδουν-σ/

Αγαπημένε Μου Άνθρωπε, μαθητή και Ακόλουθε του Έργου της Νέας Εποχής, διδάσκεσαι να ενωθείς μαζί Μου. Όμως γνωρίζεις τι σημαίνει αυτό; Έχεις κατανοήσει τι εκφράζει αυτή η απλή συνοπτική φράση; Έχεις εισχωρήσει στη δημιουργική δύναμη που σου μεταφέρει, στην Ουσία της Ζωής που γεννά μέσα σου; Γνωρίζεις, Αγαπημένε Μου, τι Είμαι Εγώ; Γνωρίζεις τι είσαι εσύ; Σε ποια σημεία η Ενότητά μας διαγράφεται λαμπερή και πύρινη και σε ποια εσύ παρεμβάλλεις αποστάσεις; Γνωρίζεις την επιθυμία του Είναι σου, γνωρίζεις τη φλόγα του, τον διακαή του πόθο για επιστροφή στη Μία Ύπαρξη, που Είμαστε;

Σ’ αυτή την απάντηση, Αγαπημένε Μου, θα Είμαι κατηγορηματικός και Απόλυτος. Δεν γνωρίζεις, γιατί αν γνώριζες **θα είχες τελείως διαφορετική συμπεριφορά, τελείως διαφορετικές εκδηλώσεις, τελείως διαφορετική κίνηση νου, καρδιάς και Συνείδησης.** Αν γνώριζες, θα ήσουνα ολόκληρος μια πύρινη φλόγα μετουσιωμένη από την παλμοδονούμενη Ζωή, τη Μία, την Ενιαία. **Θα ήσουν ολόκληρος Μια Προσφορά της Αγάπης, της Ένωσης, της Αρμονίας, προς τα πάντα. Ό,τι νομίζεις ότι κατέχεις κι ό,τι γνωρίζεις, είναι στάδια προκαταρκτικά, που διανοίγουν σιγά σιγά το είναι σου και αφήνουν ν’ αφυπνιστεί η Θεότητά σου. Είναι τα πρώτα βοηθητικά κλειδιά, που ξεκλειδώνουν τις πολλαπλές αμπάρες, με τις οποίες έχεις κλειδώσει τον Εαυτό Μου, τον Ένα Εαυτό που Είμαστε** και δεν του επιτρέπεις να φανερωθεί. Αν όμως δεν ταυτιστείς με την Ουσία της Γνώσης που σου παρέχω, με την Ουσία του μηνύματος που σε τροφοδοτώ, **με τον Κεντρικό πυρήνα της διδαχής και της Αλήθειας που σου διαχέω, δεν πρόκειται ποτέ να φτάσεις στο στόχο σου.** Δεν πρόκειται ποτέ να εκδηλώσεις Εμένα, ολοκληρωτικά , ακένωτα, χωρίς να υπάρχουν πλαίσια, περιορισμοί ή όρια, χωρίς να υπάρχει τίποτα που να δεσμεύει την Απειρότητά Μου και να την παρουσιάζει με ποικίλες εκδηλώσεις μέσα στη μορφή.

Όσα βοηθητικά κλειδιά κι αν χρησιμοποιήσεις, ποτέ δεν θα φτάσεις στην Απόλυτη ταύτιση. Γιατί η Απόλυτη ταύτιση δεν έρχεται απ' έξω, έρχεται από μέσα. Το μυστικό όλων αυτών των κλειδαριών, με τις οποίες κλειδώθηκες, είναι **ότι ανοίγουν από μέσα.** Μην προσπαθείς επομένως να τις ανοίξεις απ' έξω. Κινήσου από μέσα, για να βρεις την ελεύθερη δόνηση της Ουσίας και της Ζωής, της Αγάπης και της Ενότητας. Για να πορευθείς στην πορεία της Χριστοποίησης, όχι σαν θεωρητικός μαθητής, όχι σαν επιφανειακός γνώστης, **αλλά σαν έμπρακτος μαθητής και σαν παλμοδονούμενη γνώση του κάθε σταδίου, του κάθε βήματος, της κάθε αναδίπλωσης του Θείου Είναι, που θα παραχωρείται άμεσα προς κάθε κομμάτι του Εαυτού σου, που θα το έχει ανάγκη, που θα το ενεργοποιεί, που θα το επιζητά.**

Αγαπημένε Μου, σου διαχέω δονήσεις Άπειρες. Στις διαχέω ταυτίζοντας το Είναι Μου μ' εσένα και ενεργοποιώντας το Είναι Μου από μέσα σου, μα και από γύρω σου. Συντονίσου με τη διάχυσή Μου και εκδήλωσέ την. Συντονίσου με τη δύναμη του Λόγου Μου, που μπορεί άμεσα να σε αναγεννήσει. Ας λειτουργεί η δύναμη του Λόγου Μου **σαν λουτρό πυρός επάνω σου, γιατί είναι λουτρό πυρός και κάθαρσης.** Όμως για να δράσει έτσι, πρέπει κι εσύ να συμμετέχεις στο **Θείο λούσιμο της μετάλλαξης, συνειδητά και υπεύθυνα.** Διότι κάθε αλλαγή και κάθε μετουσίωση γίνεται και με τη δική σου συνειδητή επιλογή, σ' αυτήν την εποχή εκπαίδευσης και διδασκαλίας. Γι' αυτό θέσε το νου σου στη σωστή θέση, για να μπορεί να δέχεται τις δονήσεις που τον διαποτίζουν, σαν λουτρό κάθαρσης, Αλήθειας και πυρός και να συντονίζεις το λούσιμο αυτό με Αρμονία, Ισορροπία, με όλα τα κέντρα της ύπαρξης, με όλους τους πόρους των σωμάτων, με κάθε παλμοδονούμενο σημείο Ζωής ή μη Ζωής της υπόστασης, για να καταστήσει τα πάντα Ενότητα, Αρμονία και Αγάπη.

Θέλω, Αγαπημένε Μου, **να σε ακούσω με αμεσότητα, να σε δω να κινείσαι μέσα Μου και να καταδείξεις ότι κινούμαι εντός σου.** Θέλω η Προσευχή σου να ξεφύγει από τις οριοθετήσεις της εκπαίδευσης και να εισχωρήσει στην **Άπειρη διάσταση της συνεχούς συνομιλίας Μας, της συνεχούς Ένωσής Μας.** Κι αυτό δεν είναι ακατόρθωτο, δεν είναι καν δύσκολο. Είναι ό,τι πιο φυσικό μπορεί να ζητήσει ο Εαυτός από τον Εαυτό, ό,τι πιο φυσικό επιθυμεί ο Εαυτός για τον Εαυτό. **Επομένως, όταν προσεύχεσαι, συνειδητοποίησε ότι προσπαθείς να βιώσεις την ύπαρξή σου, να θυμηθείς την Αγάπη σου. Προσπαθείς να διαχυθείς στις διαστάσεις του Απείρου, που κάποτε σου ανήκαν.** Συνειδητοποίησε, ότι όλα αυτά που τώρα αγωνίζεσαι να εφαρμόσεις και να πραγματώσεις, κάποτε τα ζούσες. Ήταν η καθημερινή πραγματικότητα της

κίνησής σου και εμπλουτισμένος τώρα με τη συνειδητότητα και την εμπειρία αφέσου στην Αλήθεια, αφέσου στη γνώση, αφέσου σ’ αυτό που είναι το μόνο που μπορεί να σε πληρώσει με Ισορροπία, Ελευθερία και Φως.

Όσο κι αν θεωρείς ανασφαλή την πορεία της Χριστοποίησης, χωρίς προδιαγραφές βημάτων, χωρίς ενημέρωση πλήρη για το τι ακριβώς θ’ ακολουθήσει στο επόμενο εξελικτικό σκαλοπάτι, σου τονίζω έντονα ότι **είναι η μόνη πορεία,** Αγαπημένε Άνθρωπε, **που γνωρίζεις ολοκληρωτικά.** Είναι η μόνη πορεία που μπορείς να βαδίσεις χωρίς κανένα λάθος, που μέσα σου τη μεταφέρεις, την έχεις ολόκληρη. **Που μέσα σου την επεκτείνεις και στη συνέχεια της, στη Δημιουργία, δηλαδή, που θα παρουσιάσεις ως Θεός απόλυτα ενωμένος με τη Μορφή και το Άμορφο. Γιατί αυτή την πορεία εσύ τη διέγραψες, με τη δική σου επιλογή.** Όταν διέγραφες την κάθοδο, όταν διέγραφες την πτώση μέσα στις καταστάσεις της εμπειρίας, ταυτόχρονα, συμμετρικά, ισορροπημένα, διαγραφόταν και η άνοδός σου, διαγραφόταν και τα στάδια που θα περνούσες επιστρέφοντας και χαραζόταν μέσα σου όμοια. Γιατί μέσα σου υπάρχει ισορροπία, μέσα σου υπάρχω Εγώ και **δεν ήταν δυνατόν μέσα σ’ Εμένα, να υπήρχε μόνο η πτώση και να μην υπήρχε η επιστροφή. Μέσα σ’ Εμένα, μέσα σ’ Εσένα, μέσα στην Ενότητά Μας την Αδιαίρετη, μέσα στους παλμούς σου, όχι κάπου μακριά, κάπου άπιαστα, αλλά μέσα στη συμπύκνωση της ενέργειας που πάλλεται και στο σώμα σου, υπάρχει ο Δρόμος.** Υπάρχει η επιστροφή, με αποτυπώματα σταθερά και σίγουρα, που μπορείς να τ’ ακολουθήσεις, αρκεί να ενδιαφερθείς, αρκεί έστω και ελάχιστα **να τολμήσεις ν’ ακολουθήσεις αυτή τη γνώση.** Αρκεί έστω κι ελάχιστα ν’ αποσπαστείς από τις εξωτερικές κραυγαλέες αντιδράσεις, από τις εξωτερικές κραυγαλέες ενεργοποιήσεις και **να στραφείς στις λεπτοφυείς, στις εκλεπτυσμένες ποιότητες, που δίνουν συνεχώς τα μηνύματά τους μέσα σου.** Στις ποιότητες εκείνες, που παρ’ όλη τη λεπτοφυή κι εκλεπτυσμένη δόνησή τους, μπορούν να σε εξακοντίσουν σαν πυρακτωμένη ενότητα, σαν μόριο και σαν όλο, μέσα στα πάντα. Ενδιαφέρσου για τον Εαυτό σου, για να γνωρίσεις την Αλήθεια. Για να γνωρίσεις πόσο εύκολο είναι να ενωθείς και πόσο δύσκολο να διαχωρίζεις. Αντίστρεψε την ταξινόμηση της ύλης που επικρατεί μέσα στο νου σου. Δύσκολο είναι να ζεις στην απομόνωση της πλάνης, εύκολο ν’ απολαμβάνεις το Παντόχωρο και το Παντόχρονο της Απειρότητας και της Αλήθειας.

Αγαπημένε Μου Άνθρωπε, σε ευλογώ ν’ αναδειχτείς σε συνειδητότητα, υπευθυνότητα και έκφραση, μα πάνω απ’ όλα **σε ευλογώ να επιθυμήσεις να γνωρίσεις τον Εαυτό σου, Εμένα, κι αυτή τη γνώση να τη διαχύσεις στο Άπειρο.** Γιατί αν γνωρίσεις τον Εαυτό σου, Εμένα δηλαδή, δεν θα υπάρχει άλλη κίνηση, δεν θα υπάρχει άλλος παλμός, δεν θα υπάρχει άλλη

κατάσταση έκφρασης, εκτός από την Αέναη τροφοδοσία της Αγάπης και της Ένωσης.

Θέλω, Αγαπημένε Μου, να σου αναπτύξω ένα ακόμη θέμα, που αφορά την έκφρασή Μου σαν Λόγο Υιό, που Με γνώρισες πριν δύο χιλιάδες χρόνια ως Ιησού Χριστό και σαν Λόγο Μητέρα, που Με γνώρισες πριν δύο χιλιάδες χρόνια ως Θεοτόκο Μαρία. **Ο Υιός και η Μητέρα Ένα είναι, Λόγος ταυτόσημος, εκφράσεις της Θηλείας Άναρχης Αρχής και της Άρρενος Άναρχης Αρχής, που ανακυκλούμενες γεννούν, δημιουργούν, τροφοδοτούν, Ανασταίνουν. Η Θήλεια Αρχή ταυτίζεται με την Ψυχή, η Άρρην Αρχή με το Πνεύμα, κατ' αντιστοιχία στον Άνθρωπο. Αυτό δεν σημαίνει ότι υπάρχει διαφορά ύψους ή διαφορά ποιότητας δονήσεων, κραδασμών, έκφρασης της Ολότητας.** Διευκρινίζει κάποια λειτουργικότητα, η οποία συντελείται εναρμονισμένα ανάμεσα στην ψυχή και στο πνεύμα. Λειτουργικότητα, που αναλύθηκε για σένα, Άνθρωπε, από τη στιγμή που για να μπορέσεις να καταλάβεις την Ενότητα έπρεπε πρώτα να διασπασθείς. Μη συνδέεις την Ψυχή Μητέρα με το συναίσθημα, επειδή στη γήινη γλώσσα σου η ψυχική κατάσταση εκφράζεται με συναισθήματα. **Η Ψυχή Μητέρα εκφράζει τη Μήτρα των Κόσμων, εκεί όπου αναδιπλώνονται οι συλλήψεις των ιδεών και μορφοποιούνται, εκεί όπου το Άμορφο παίρνει μορφή για να εκδηλωθεί. Η Ψυχή Μητέρα εκφράζει τη δράση της μορφοποιημένης Ζωής μέσα στα Σύμπαντα.** Μα όμως έχει απόλυτη σύνδεση και με το Πνεύμα Πηγή, με την Άρρενα Αρχή, που εκφράζει το Άμορφο και τη συμπύκνωση όλων των ιδεών.

Ως Άνθρωπος, πρέπει να λειτουργήσεις **για να παρουσιάσεις ενοποιημένη τη λειτουργία της Μορφής και του Αμόρφου. Μέσα σου περιέχεις σπέρματα ψυχής και πνεύμα ή αντίστοιχα σπέρματα πνεύματος και ψυχής.** Υπάρχει η περίπτωση να ενεργοποιείσαι από κάποια ύπαρξη, μορφή άνθρωπο, που εκφράζει για σένα την ψυχή ως πνεύμα ή αντίστοιχα το πνεύμα ως ψυχή. **Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να περιοριστείς μέσα σ' αυτή την ανακύκλωση, ούτε σημαίνει ότι εσύ, σαν υπόσταση, δεν θα φτάσεις σε ισορροπία εσωτερική. Η κατάσταση αυτής της εξωτερικής ενεργοποίησης σε τροφοδοτεί και σε διδάσκει εξωτερικά, γιατί έχεις ανάγκη από εξωτερικές πάντα διδασκαλίες, εξαιτίας των μορφών,** πως θα διαπράττεις και εσωτερικά την ίδια διαδικασία. Πώς δηλαδή θα φτάσεις να είσαι ψυχή και πνεύμα σε απόλυτη ισορροπία, χωρίς όμως να είσαι αποκομμένος, αλλά να αποτελείς Απόλυτη Μονάδα, Απόλυτη Ενότητα με το Όλο του Ανθρώπου. Είναι ένα στάδιο βοηθητικό στην πορεία σου. Είναι το στάδιο που βιώνεις, για να μάθεις μέσα απ' αυτό ν' αγαπάς, να ενεργοποιείς, να τροφοδοτείς, να δίνεις. Για να μάθεις ότι είσαι Ένας και να επεκτείνεις αυτή τη γνώση σε κάθε τμήμα του Εαυτού σου, **καθιστώντας έτσι την υπόστασή σου**

ισορροπημένη, δυνάμενη να λειτουργεί ως Λόγος Υιός, ως Λόγος Μητέρα, ως Πατέρας, ως Μορφή και ως Άμορφο, ως Εκδήλωση και ως Ανεκδήλωτο.

Ο Λόγος παρουσιάστηκε στη Γη, πριν δύο χιλιάδες χρόνια, **ως Ιησούς Χριστός και είναι γνωστό ότι εφόσον ήταν Φως, Ζωή και Ουσία, ατόφιο Πυρ εκ του Πυρός της Θεότητας, έπρεπε να κατέλθει στη Γη, με κάποιον επενδύτη.** Δεν μπορούσε να κατέλθει διαφορετικά. Δεν υπήρχε σκήνωμα ανθρώπινο, **που να μπορούσε να αντέξει τη φλόγα του Πυρός, τις δονήσεις του Απείρου.** Αυτές οι δονήσεις θα μεταστοιχείωναν άμεσα τα σώματα που υπήρχαν πάνω στη Γη. Γι' αυτό ο Λόγος γεννήθηκε από τη Θεοτόκο Μαρία. Έγινε ο επενδύτης Του. Μετέφερε στη Γη το ατόφιο Πυρ. Έδωσε δονήσεις κατάλληλες, ικανές να μεταφέρουν το Θείο Φως, ικανές να το αντέξουν και φανέρωσε τη Θεία Χριστογέννηση, που οδήγησε τον Άνθρωπο στη σημερινή κατάσταση εκλέπτυνσης, στη σημερινή κατάσταση μαθητείας, ελαφρύνοντας το βάρος των ανακυκλούμενων ζωών του, με τη Θυσία και την Προσφορά του Ιησού Χριστού.

Αν όμως και η Μητέρα, όπως σου ανάφερα, Άνθρωπε, ήταν Λόγος, **τότε ποιά η διαφορά από τον Λόγο Ιησού τον Χριστό; Ποιος Επενδύτης υπήρξε γι' Αυτήν; Δεν ήταν Φως από το Φως, Αγάπη απ' την Αγάπη, ατόφιο Πυρ; Ποιος επενδύτης την ένδυσε; Πώς εκφράστηκε μέσα στην ύλη, χωρίς να μετουσιώσει άμεσα το σώμα που τη δέχτηκε;**

Υπήρχαν, Άνθρωπέ Μου Αγαπημένε, υποστάσεις, κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσης του Ανθρώπου, που δεν κατήλθαν στη Γη, αλλά παρέμειναν δραστηριοποιούμενες στα πεδία του Φωτός, της Αγάπης, της Ένωσης, μέσα στην Αρμονία και στην Ενότητα, μέσα στην Αγάπη, **λειτουργώντας σαν Μονάδα, αλλά και σαν Ένωση με το Όλο. Μία Υπόσταση που βρισκόταν στα Θεία πεδία του Φωτός, κοσμημένη με τους κραδασμούς της Απειρότητας, έγινε ο Επενδύτης της Μητέρας, γιατί μέσα σ' αυτή την Υπόσταση εμπεριείχετο κι η διάχυση της επιλογής του Ανθρώπου.** Δηλαδή, ο συντονισμός με τη διττότητα, την πλάνη και τον κραδασμό της Γης, χωρίς να υπάρχει όμως η επιρροή της δυσαρμονίας. **Έτσι ο Λόγος Μητέρα, ενδύθηκε αυτή την Υπόσταση, την πιο συναφή με τις δονήσεις της ύλης,** αλλά απόλυτα διαυγή, φωτεινή και ενωμένη και επομένως ικανή να γίνει ενεργειακός επενδύτης του ατόφιου Πυρός. Η Μητέρα, ενδεδυμένη μ' αυτή την Υπόσταση, εισχώρησε στο σκήνωμα της Άννας, μιας υπόστασης επίσης εξελιγμένης, επίσης παλμοδονούμενης, επίσης γεμάτης με Αγάπη, Αρμονία και Φως, που όμως προσέγγιζε περισσότερο τις δονήσεις της ύλης. **Επομένως, για να ενσαρκωθεί η Μητέρα Θεοτόκος Μαρία, η Θήλεια**

Αρχή, χρησιμοποιήθηκαν δύο επενδύτες. Μία υπόσταση χωρίς καμία κατάβαση στην ύλη και το σκήνωμα της Μητέρας Άννας. Η υπόσταση που ενέδυε τη Θεοτόκο παρέμεινε ενσωματωμένη μαζί Της, τροφοδοτούμενη από τους Θείους κυματισμούς Της, από την Απειρότητά Της, μέχρι τη στιγμή της γέννησης. Από τη στιγμή της γέννησης, που το Ακένωτο Φως διαχύθηκε, η υπόσταση Μητέρα Θεοτόκος, σταδιακά **παλμοδονείτο και εκφραζόταν σε συντονισμό με τις δονήσεις της Γης, σε κατάλληλο λεπτοφυές και ολόλαμπρο Πύρινο σκήνωμα, όμοιο με του Λόγου Ιησού.** Όμως πλέον δεν είχε να μεταφέρει εντός Της την ολοκληρωμένη ποιότητα, την ολοκληρωμένη Ουσία Λόγος, αλλά η εξωτερική διάσπαση, που έγινε σε Λόγο Υιό και Λόγο Μητέρα και η συνταύτιση με τους Νόμους της διττότητας, έδωσε τη δυνατότητα στα σκηνώματα **να εκφράσουν συντονισμό με το υλικό πεδίο, έστω κι αν ήταν παλμοδονούμενα σε Φως και Ουσία Ζωής, που κανένα σκήνωμα ανθρώπινο δεν μεταφέρει.**

Τι συνέβη όμως με την υπόσταση που υπήρχε και έδρασε ως επενδύτης του Λόγου Μητέρα; Επέστρεψε στο πεδίο απ’ όπου ξεκίνησε; **Όχι, παρέμεινε στη Γη, διαποτίζοντας με τη δόνησή Της σκηνώματα ανθρώπων, σκηνώματα γυναικών. Αυτά τα σκηνώματα παρουσιάστηκαν κατά τη διδασκαλία και το Έργο του Ιησού, γύρω Του. Ήταν τα σώματα, οι μορφές, οι υποστάσεις, που έφεραν το όνομα Μαρία,** εκτός της Μαρίας Μαγδαληνής, που ήταν διαφορετική υπόσταση, με διαφορετικό έργο και διαφορετική πορεία και προορισμό. Ο επενδύτης της Μητέρας εκφράστηκε μέσα από τις Μαρίες. Τύλιξε τον Λόγο Υιό μέσα από τις Μαρίες, εκδήλωσε την αφοσίωση, την Αγάπη, το Έργο, εκδήλωσε τη συνταύτιση με τον Λόγο Ιησού και τον Λόγο Μητέρα Θεοτόκος.

Αυτή η Ύπαρξη, συνεχίζοντας την εξέλιξη μέσα στην ανακύκλωση της μαθητείας, **εκφράζει και θα εκφράσει στη Νέα Κοσμική περίοδο, την ενεργοποιημένη Μητέρα, τον Λόγο Θήλεια Αρχή, που θα ενώσει ολοκληρωτικά μέσα από τη διδασκαλία της Αγάπης, μέσα από τη διάχυση της Ζωής, τη διαχωρισμένη κατάσταση του νου, της Συνείδησης, της Ύπαρξης, και θα φέρει έκδηλα τα δείγματα του Λόγου Μητέρας, ως Διδασκάλου, ως αληθινού και μοναδικού εκφραστή της Θεότητας.** Αυτή η ύπαρξη ενούμενη με τον Διδάσκαλο της Νέας Κοσμικής περιόδου, τον γνωστό σ’ εσάς ως Ιωάννη, θα ανακυκλώσει εντός των ανθρώπων την Αλήθεια και τη γνώση, θα την αφυπνίσει, θα φανερώσει τη Νέα Δημιουργία. Ως Ένα, χωρίς διαχωρισμό, χωρίς να υπάρχουν βηματισμοί αποστάσεων, αλλά με τον συντονισμό της Μορφής και του Αμόρφου, με τον συντονισμό της Θείας Μήτρας και του Άμορφου Νου, **Ιωάννης Δάσκαλος και Μητέρα Δάσκαλος, θα δώσουν στον Άνθρωπο το Μήνυμα και την**

πραγμάτωση της Ενοποίησης, το Μήνυμα και την πραγμάτωση της Ανάστασης, το Μήνυμα και την πραγμάτωση της Δημιουργίας, που αναμένει την εκπλήρωσή της, την Αέναη συνέχειά της, μέσα απ' τη Δημιουργική, ενωμένη, απόλυτα αληθινή, εκδήλωση του Ανθρώπου Θεού.

Αγαπημένε Μου μαθητή, σε Ευλογώ. Σου διαχέω την Αγάπη Μου, τη Ζωή Μου, την Ουσία Μου, την Απειρότητά Μου. **Σε διευρύνω, για να μπορέσεις να χωρέσεις την Αλήθειά Μου και να Τη φανερώσεις** έτσι όπως είναι, χωρίς κενά. Να φανερώσεις το Είναι σου, έτσι όπως είναι. Έτσι όπως πάντα ήταν, **έτσι όπως πάντα υπάρχει, αναμένοντας την πραγμάτωσή του και στη Μορφή.**